

Per Hækkerup: På min gruppes vegne skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag. Vi kan tiltræde, at de medborgere, der er fyldt 65 år, opnår adgang til at få indløst sparebeviserne, som normalt først vil blive indløst over en 10-årig periode fra 1962 til 1971.

Det undrer mig heller ikke, at den højtærede finansminister har modtaget mange henvendelser fra borgere, hvis normale indkomster er bortfaldet, og som i stedet for på grund af sygdom, invaliditet eller af andre årsager er henvist til at leve af invaliderente, folkepension eller tilsvarende indkomstarter. Vi kan tiltræde, at sådanne borgere får adgang til at få deres sparebeviser indløst tidligere.

Jeg kan derfor anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Alfred Bøgh: Mit parti mener at kunne tiltræde det foreliggende lovforslag. Alligevel vil vi gerne have det underkastet en udvalgsbehandling, der for vor skyld gerne kan blive kort. Der er forskellige oplysninger, vi gerne vil have, bl. a. om, hvorvidt der kan siges noget om, hvor store administrationsomkostningerne har været i forbindelse med denne lovgivning, og også om, hvorvidt man eventuelt gør sig tanker om en yderligere afvikling.

H. K. Sørensen: Da min gruppes ordfører vedrørende dette lovforslag, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), er forhindret i at være til stede, skal jeg på min gruppes vegne bemærke, at lovforslaget vil kunne påregne velvillig behandling af os; men vi kunne tænke os i en kort udvalgsbehandling at få den smule talmateriale frem, som nok kan være af nogen interesse, for at man kan se, hvorledes indløsningen i det hele taget vil forme sig gennem årene. Det kan nemlig ikke være helt ubetydelige beløb ud af sparebevisernes masse, der på denne måde bringes til udbetaling før årene 1962-71, da resten af saldoen fra 1955 præsenteres til udbetaling.

Det kan måske også have sin interesse at overveje, om det ikke skulle være muligt at udvide kredsen af de personer, der er berettiget til at modtage sparebevisernes pålydende nu, ud over de grupper,

som lovforslaget altså angiver. Det mest tiltalende ville nok være, om man blot kunne fastsætte en vis alder som grænse uden i øvrigt at opstille betingelser. Den højtærede finansminister er vel egentlig ganske fortrolig med tanken om sådan en oplysning om pålydende indløsningen.

Om disse spørgsmål kan vi tale i udvalget, og forslaget behandling skal ikke sinkes derved.

Axel Sørensen: På det radikale venstres vegne skal jeg anbefale lovforslaget, idet mit parti kan anbefale, at sparebevisernes pålydende udbetales til de pågældende personer, som lovforslaget omfatter.

Niels Andersen: Jeg kan på retsforbundets vegne give tilslutning til gennemførelse af det foreliggende lovforslag og skal medvirke til en hurtig behandling i det udvalg, der bliver nedsat.

Alfred Jensen: Jeg kan give dette lovforslag min varmeste anbefaling, og jeg kunne i og for sig have lyst til at bruge de samme ord, som det ærede medlem hr. Axel Sørensen anvendte: at pengene udbetales til de pågældende. Når jeg ønsker at benytte de ord, er det, fordi jeg ved, at der er en hel del af de pågældende, der ikke får pengene. En smedesvend, som havde været udsat for arbejdsløshed i en periode af 3 år, fyldte 65 år for et stykke tid siden. Han kunne derfor få penge fra bunden opsparing udbetalt. Efter 3 års ledighed er det klart, at han forventede, at et beløb på — jeg tror, det var 118 kr. — skulle hjælpe på den dårlige økonomi. Han henvendte sig til skattevæsenet i Århus og fik også besked på, at de penge, som han ellers ikke kunne give transport i, som ikke kunne beslaglægges, var hans, men så blev han vist over til det sted, hvor man indbetaler skat, og dér fik han en kvittering for, at pengene var afdraget på hans restance til skattevæsenet.

Jeg synes, det er en urimelig behandling af en ældre medborger, der har gået arbejdsløs i 3 år, nu fylder 65 og derefter skal gå på folkepension, at man tager et sådant beløb. Jeg fremdrager sagen her, fordi jeg ved, at det ikke er et isoleret tilfælde, men at det er reglen, at de, der kommer og